

Hol van oma Gnodia

GROTE BIEZEBOS

Biesbeek

Hol van
Piepel

Rattenwijk
vuilnisbelt

Omgevallen
Eik

Wilde
Kers

Hol van opa
Kakadoris

Blubmoeras

Keilbron

Uilebosje

buitenhuisje van
Appel

"Lisvijver"

en
bera

100 m

schaal $\frac{1}{2500}$
1 cm = 25 m

weide

boerderij
van
Sputters

aisveld

ruïne van de
Steenmolen

Steenheuvel

automeeuw
naar de
stad

Walden

Het web van de Suikerspin

Marc de Bel en Mie Buur

Met illustraties van Marc de Bel

Eerste druk: februari 1993

Tiende druk: april 2017

© 2017, Marc de Bel, Mie Buur en Van Halewyck

Van Halewyck maakt deel uit van Pelckmans uitgevers nv

www.pelckmansuitgevers.be

Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

D/2014/7104/30

ISBN 978 94 6131 301 0

NUR 282

www.marcdebel.be

facebook.com/marcdebelhamels

vanhalewyck.be

[vanhalewyck](https://facebook.com/marcdebelhamels)

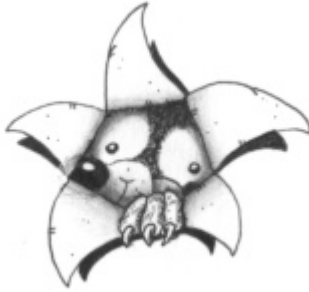

[vanhalewyck](https://twitter.com/vanhalewyck)

[van_halewyck](https://www.instagram.com/van_halewyck)

MARC DE BEL MIE BUUR
HET WEB VAN
de SUIKERSPIN

met illustraties van
Marc de Bel

Van Halewyck

*Voor Piepel en Soeza,
die ons het verbaal hebben verteld.*

Dit is een Boeboek-verhaal.

Boeboeks zijn héél, héél vreemde wezentjes. Ze lijken uiterlijk wel een beetje op menselijke beestjes of beestige mensjes maar ze zijn noch het een, noch het ander. Het zijn Boeboeks. Boeboeks vertonen zich heel zelden. Sommige kinderen hebben er zelfs nooit een gezien. Jammer. Misschien komt daar verandering in, nadat ze dit boek hebben gelezen. Want hoe meer je aan hen denkt, hoe groter de kans wordt dat je er eentje tegenkomt.

Als ook jij nog nooit een Boeboek hebt gezien, raak dan niet direct in paniek. Wind je niet op. Het komt wel. Vanzelf. Als je zegt: 'Ik wil een Boeboek zien! En wel nu meteen!' lukt het nooit. Boeboeks zie je immers niet zomaar. Boeboeks laten zich zien. En bovendien alleen als je echt in hen gelooft. Zolang je Boeboeks 'ziet' als een leuk verzinsel, dat wij uit onze duim hebben gezogen, dan mag je het wel vergeten. Wij hebben trouwens allebei erg lang op onze duimen gezogen. (En, tussen haakjes, dat doen we stiekem nog wel 'ns.) Maar daar is nog nooit een Boeboek uitgesabbeld. Eerlijk waar.

Allemaal goed en wel, denk jij nu wellicht. Maar hoe ziet zo'n Boeboek eruit?

Dat vroegen wij ons ook af. En wij dachten: groot en rood. Maar ze zijn klein en glimwormgeelgroen met overal gitzwart stekelhaar. Boeboeks vergelen als ze ouder worden. Keutels (dat zijn kleintjes) zijn nog gewoon grasgroen. Oude Boeboeks zijn boterbloemgeel. En met zéér oude Boeboeks gebeurt iets heel vreemds. Maar straks, in het verhaal, meer daarover.

We waren van plan om hier een foto van Piepel en Soeza te tonen, om te laten zien hoe Boeboeks er precies uitzien. We hebben een heleboel kiekjes van de twee kapoenen genomen. Ze hadden er niet het minste bezwaar tegen. Integendeel, ze vonden het vreselijk leuk. Ze trokken de gekste bekken in de lens en gierden het uit van de pret, terwijl hun kleine oogjes de

hele tijd deugnieterig flinkerden. We weten ondertussen ook waarom. Boeboeks zijn niet te fotograferen. Ook niet te filmen. Om de een of andere geheimzinnige reden verschijnen die plaaggeesten niet op het fotopapier. Onze ontgoocheling was eerst dan ook groot. Nu niet meer. Nu zijn we daar zelfs erg blij om.

Hier zie je een van die fameuze foto's. Toen Mie die nam, stond Soeza op mijn hand, vlak voor de zonnebloem. Zoals je kunt merken, is er van haar niets te zien.

We behelpen ons dus met een tekening. Een tekening van Piepel, duidelijk een jongens-Boeboek. Meisjes-Boeboeks zien er ongeveer net zo uit. Maar ze hebben geen piemel, wel een iets langere staart, een meer ronde haarsnit en grotere zweetvoeten.

Wij, mensen, houden niet zo van die doordringende zweetvoetengeur. Maar Boeboeks zijn er uitermate trots op. Zo heeft elke familie haar eigen geur. Zo vinden verdwaalde keuteltjes moeiteloos de weg naar het hol terug. Ook in het pikdonker. Boeboeks hebben een fantastische neus. Ze ruiken nog beter dan een hond. Maar ze hebben wel een totaal andere smaak voor geuren dan wij.

Terug naar Piepel. Piepel is acht konijnenkeutels groot. Boeboeks rekenen met konijnenkeutels. Eén konijnenkeutel is ongeveer gelijk aan één centimeter. Boeboeks groeien elk jaar één keutel. Twaalf jaar lang. Volwassen Boeboeks zijn dus meestal twaalf centimeter. Bejaarde Boeboeks zijn dan weer wat kleiner, omdat ze bij het ouder worden wat krimpen. Oude Boeboeks weten dus eigenlijk niet hoe oud ze precies zijn. Het interesseert hen ook geen keutel. Ze voelen zich net zo oud als ze groot zijn. Eeuwig jong dus. Hoe ouder ze worden, hoe liever ze op hun eentje leven. Boeboeks zijn vanaf hun geboorte al zeer eigenzinnig. Of beter: eigengezinnig. Ze haten de massa. Daarom hokken ze nooit met velen samen, zoals de mensen, de ratten en andere kuddedieren, maar wonen per gezin in een ruim hol onder de grond. Meestal tussen de wortels van een eeuwenoude, bevriende boom. Geen smerig nat hol, vol eindjes wormen en een modderige geur. Ook geen droog, kaal, zanderig hol met niets erin om op te zitten of te eten. Maar een zeer gezellig hol, boordevol gestouwd met allerlei leuke spulletjes, die ze op de vuilnisbelt naast het Grote Biezebos hebben gevonden of gekregen van een Zwerfboeboek in ruil voor eten en onderdak. Op de grond liggen leuke biervilttapijtjes. Overal staan kurken van wijnflessen om op te zitten en kasten van luciferdoosjes waarin ze voedsel en mooie hebbedingetjes bewaren. Kaarsen zorgen het hele jaar voor licht en warmte. Maar tijdens erg strenge winters worden ook gedroogde konijnenkeutels gebrand. Kleine stompjes kaars en theelichtjes gebruiken ze om te koken. Boeboeks zijn niet kieskeurig. Ze eten zowat alles wat er in het Grote Biezebos aan lekkers te vinden is: bessen, zaden, paddenstoelen, mossen, kruiden ... Met hun vlijmscherpe tandjes kraken ze moeiteloos beuke- en hazelnootjes. Ook wilde kastanjes en eikels vinden ze heerlijk. Maar het liefst van alles eten ze zonnebloempitten. Daar zijn ze echt verlekkerd op.

Zonnebloempittenkoek met maanzaadjes is hét traditionele Boeboekgebak bij uitstek. Helaas groeien er weinig of geen zonnebloemen in het Biezebos, ondanks de inspanningen van de Boeboeks om die daar te kweken. Maar de aardmuizen eten stiekem de geplante zaden en de konijnen zijn dol op de jonge plantjes. Gelukkig zijn er Zwerfboeboeks. Die brengen de zaden mee van de mensen.

De keuken is een heel belangrijke plaats in het Boeboekhol. Maar de allerbelangrijkste plek is de knuffelhoek. Die ligt helemaal vol met superzachte stukjes schuimrubber, sponzen en speldenkussentjes. Daarop wordt flink wat afgeknuffeld. Boeboeks zijn namelijk gek op knuffelen en geknuffeld worden. Elke dag duikt het hele gezin samen de knuffelhoek in. Vlak voor ze naar bed gaan. Dan vormen ze met z'n allen één grote, knus knuffelende Boeboekbal en zingen hierbij uit volle borst het oeroude Boeboeklied.

Daarna slaapt iedereen in zijn eigen geruitepantoffelbed. Maar er wordt vaak stiekem samengekropen.

Boeboeks zijn niet alleen knuffelgek en zeer muzikaal, ze zijn ook onwijs speelziek en dol op pestgrapjes. Het zijn geboren plaaggeesten. Iemand 'een Boeboek laten schrikken' vinden ze ontzettend leuk. Je bent dus gewaarschuwd.

Natuurlijk is hiermee lang niet alles over de Boeboeks verteld. De rest kom je wel in de loop van het verhaal te weten. Wij wensen je alvast veel leesplezier! En wie weet ...

Haboe!